

[Finansministeren.]

skal der kun betales afgift, når den pågældende udlejningsvirksomhed har karakter af en erhvervsvirksomhed. Som det vil erindres, blev bestemmelsen i sin tid indført ikke af fiskale grunde, men af hensyn til den konkurrence, der blev påført restauratørerhvervet, idet mange mennesker for at spare afgiften mere og mere kom ind på at afholde deres sammenkomster i lejede lokaler i stedet for som tidligere i en restaurationsvirksomhed. Det er min opfattelse, at de virksomheder, der vil falde ind under den nu foreslåede bestemmelse, netop er de virksomheder, der kan påføre restaurationserhvervet en mindre rimelig konkurrence.

Om en udlejningsvirksomhed har karakter af en erhvervsvirksomhed, kan selvsagt kun afgøres ved et skøn i det enkelte tilfælde. Det er foreslået, at dette skøn skal udøves af det særlige i omsætningsafgiftsloven nedsatte nævn. Der er i dette nævn repræsentanter såvel for restauratørfaget som for domstolene, og nævnet må derfor siges at være det rette forum til at foretage afgørelser i disse sager.

Med hensyn til forslaget finansielle side skal jeg bemærke følgende:

I forslaget til finansloven for 1949—50 har man anslået proventuet af omsætningsafgiften af stærke drikke til 180 mill. kr. Da dette beløb er beregnet på grundlag af en afgiftssats for restaurationsomsætningen på 25 pct., vil proventuet, når man bibeholder den gældende restaurationsafgift, 33 $\frac{1}{3}$ pct., antagelig blive forøget med ca. 40 mill. kr. for 1 år.

Proventuet af tillægsafgiften på spiritus er i finanslovsforslaget ansat til 90 mill. kr. efter en sats på 27 kr. pr. liter à 100 pct. Ved ændringsforslag til 3. behandling er proventuet foreslået nedsat til 70 mill. kr. under hensyn til forventet nedgang i forbruget i forhold til 1948. Ved at bibeholde afgiften, 34 kr. pr. liter à 100 pct., vil man antagelig kunne påregne en indtægt på ca. 20 mill. kr. mere.

En bibeholdelse af den gældende benzinafgift vil med et uændret benzinforbrug medføre, at proventuet af motorafgifterne for næste finansår forøges med ca. 50 mill. kr.

Proventuet af de øvrige midlertidige afgifter, der omhandles i det foreliggende lovforslag, er i finanslovsforslaget for 1949—50 beregnet efter de nu foreslåede satser og vil altså ikke give anledning til ændring i finansloven, idet dog proventuet af afgiften af guld- og sølvvarer m. v. og af pelsafgiften

ved den foreslåede afgiftsnedsettelse som tidligere bemærket antagelig vil blive forringet med ca. 6 mill. kr. for 1 år.

Jeg skal endelig oplyse, at det — på tilsvarende måde som i indeværende finansår — i § 16 er foreslået, at det beløb, der i det kommende finansår indkommer i omsætningsafgift af stærke drikke udover 180 mill. kr., samt det beløb, der i finansåret indkommer i afgift af guld- og sølvvarer m. v. samt af radiolamper, glødelamper, mineralvand og parfumevarer, skal afskrives på reguleringskonton.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje ting af fremsætte forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 462 af 20. november 1942 om midlertidige toldafgifter.

Ved loven af 20. november 1942 ophævedes eller nedsattes de fleste af de toldforhøjelser, der ved lov nr. 109 af 25. marts 1942 var gennemført til delvis dækning af det indtægtstab, som statskassen led ved importafgiftens samtidige bortfald. De efter loven af 20. november 1942 stadig gældende toldforhøjelser berører bl. a. galanterivarer, kinematografiske film, finere lædervarer, fotografiapparater, kikkerter, grammofonplader og tobak og tobaksvarer.

Under de nuværende importforhold vil det ikke være muligt at udtale sig med nogen sikkerhed om det provenu, som loven kan forventes at indbringe i det tidsrum, den nu foreslås forlænget for, men jeg skal oplyse, at man ved forelæggelsen i 1942 regnede med, at loven ville give et merprovenu på ca. 2 mill. kr.

Endelig skal jeg tillade mig at fremsætte forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 645 af 14. december 1940 om ændringer i toldloven af 29. marts 1924.

Ved loven af 14. december 1940 blev der foretaget en omfattende revision af toldlovens manufakturgruppe og hattegruppe, hvorved man bl. a. tog hensyn til den stigende anvendelse af kunstige tekstilstoffer. Der blev endvidere foretaget en udjævning af satserne for de forskellige varesorter, således at tolden for kunstsilke og cellulid blev sat ned, mens toldsatserne for uld, hør og bomuld i nogen grad blev forhøjet.

Den således foretagne udjævning af toldsatserne har ikke kunnet undgå at berøre nogle af de toldsatser, der var omtalt i den dansk-engelske handelsoverenskomst af 24. april 1933.

Af hensyn hertil har man i loven af 14. december 1940 og de derpå følgende forlængelseslove haft en bestemmelse om, at loven kan ophæves ved kgl. anordning forinden udløbet af dens gyldighedsperiode.